

ADEVĂRUL ÎN LIBERTATE

ZIAR INDEPENDENT - EXPRESIE A OPINIEI
PUBLICE DIN JUDEȚUL CLUJ

ANUL II, NR. 207
MIERCURI 19 SEPTEMBRIE 1990

4 PAGINI 1 LEU

Spuneam într-un foileton de săptămîna trecută că fundamentul social al comunismului este de natură funcționarăscă. Între timp am citit ultima carte a celebrului exilat sovietic Alexandr Zinoviev, *Les confessions d'un homme en trop* (1990), în care, la un moment dat, discutînd despre revoluția din 1917, afirmă cam același lucru; mai exact, că puterea sovietelor a preluat sistemul birocratic de stat care fusese predominant în perioada țaristă. Sigur, faptele sînt mai complicate, iar un regim totalitar se întemeiază și se consolidează în primul rînd pe o puternică rețea polițienească. Sau cel puțin așa pare. Pe de altă parte, s-ar putea obiecta că burocracia nu e specifică neapărat comunismului. Ea a existat și există și în societățile democratice. Așa și este, ea constituind una dintre pîrghiile de funcționare a organismului social. Are, pînă la un punct, un sens pozitiv. Comunismul, însă, i-a modificat conținutul. Funcționarul s-a transformat într-un element al puterii și, astfel, rolul său s-a deteriorat complet. Criteriilor de valoare individuală li s-au substituit unele de relație. Fiecare individ devine un intermediar între subaltern și superior. Cel mai amărit funcționar este, concomitent, slugă și stăpîn. O

asemenea scindare brutală a omului alterează înainte de orice caracterul. Și aceasta cu atît mai mult cu cît însuși „regulamentul” promovărilor este distorsionat. Cu cît funcția este mai înaltă, cu atît ocupantul ei este un om mai slab. Total anantizat în fond, ca personalitate, individul acesta „funcționează” prin două obsesii: lîngșirea superiorului (cu ambiția ascunsă de a-i lua locul) și dominarea

situația. Să nu ne facem iluzii: rețeaua funcționarăscă, avînd o tradiție remarcabilă, este una de tip mafiot, fundamentată, pe deasupra, pe o mentalitate absolut retrogradă. Funcționarul, în cel mai bun caz, a trecut de la imposibilitatea de a lua decizii („obiectivă” pentru că nu avea voie) la o stare de stress decizional, un fel de teamă față de acestea. Dacă mai adăugăm la aceasta și teribila „vo-

să-și protejeze subalternul. Intervențiile presei (dacă cumva sînt auzite) trec, de regulă, la capitolul calomnie. De obicei, însă, puterea le ignoră. Am citit de curînd un interviu luat unui primar dintr-un mare oraș transilvan. Printre altele (promisiuni avîntate, vom face, vom drege), deja cunoscuta poză de „victimă”, cu sacrificiul suprem al lipsei de timp pentru... lectură. Confiscat integral de treburile cetății, el nu mai are vreme să citească nici măcar presa. De fapt, eră un mod delicat de a spune că nu îl interesează. Iată o ipoteză a noului funcționar, căruia îi este suficientă puterea... „Logica” lui e transparentă: din moment ce și-a ales singur subalternii, aceștia sînt „verificați”, ei nu pot greși. Din pornire, dialogul este în felul acesta curmat și instaurată autoguvernarea. Un primar care conduce numai prin consiliul (subalternii) săi este un mic tiran pe jumătate mort. El rămîne un simplu funcționar al puterii, la discreția exclusivă a superiorului care l-a numit. În orice caz, cam de la acest nivel pot fi compromise sau, dimpotrivă, duse la bun sfîrșit multe dintre ambițiile (realiste) ale actualului guvern.

Ioan M. LUPU

FUNCȚIONARUL ȘI PUTEREA

abuzivă a subalternului (cu resentimentul jumătății de slugă). Cum bine s-a văzut în ultimii ani la noi, o asemenea armată de funcționari avea ca misiune esențială falsificarea realității. Nu mai intru în amănunte, căci întrebarea neliniștitoare vine de la sine: ce s-a întimplat cu această lume: gata „formată”, așadar pervertită? Fără îndoială ea există, cu maladiile ei, și perpetuează resturile aceluia comunism „secret”, fără ideologie, dar cu atît mai tenebros. La intrînirea guvernului din zilele trecute, primul ministru a denunțat-o categoric, numai că nici schimbările unor oameni nu par să modifice fundamental

cație” a corupției, imaginea generală nu-i deloc încurajatoare. Mai mult decît atît, orice acțiune inovatoare, pornită de „sus”, pare să se transforme în reversul ei. Sînt tot mai frecvente, astfel, scandalurile provocate de „afacerea” inițiativei particulare. Unul dintre centrii vitali ai economiei de piață a încăput pe mina acestor funcționari care au văzut aici un minunat prilej de a-și exercisa „puterea”. În bună tradiție funcționarăscă, negoțul cu autorizații a devenit prosper. Nenorocirea e că orice demascare a unor vinovați ia, în cel mai bun caz, aspectul unei persecuții. Șeful (ori sindicatul) continuă

CE FACEM PENTRU ȚARĂ ?

Între numeroasele consecințe ale revoluției, există una fundamentală și extrem de semnificativă: o confruntare aspră, uneori prea violentă chiar, căreia i ne supunem cu sau fără voia noastră. Este, de fapt, o dublă confruntare între noi, cetățenii acestui pămînt, pe de o parte, și una interioară, cu propriile noastre fapte, gînduri și idei, pe de altă parte. Ni se pune în față o oglindă în care ne redescoperim chipul, dimensiunile lui morale și umane, truda și faptele noastre. E o vreme încă tulbură, în continuă și radicală schimbare, cînd, privind în această oglindă, vedem uluiți cum se usucă farduri, cum cad măști și peruci, cum răzbesc cel ce cred că în lumea de față poate fi mai multă omenie, înțelegere și trudă creatoare sau cum alții descoperă pretutindeni mizerie, minciună și noroi, ei înșiși semănînd panicați

spaimă, neîncredere, minie și dezgust. Acest proces purificator și atît de necesar pe planul conștiinței se degradează deseori și, dintr-o forță de progres și civilizație, devine una ostilă, potrivnică, periculoasă și dăunătoare. În loc să ducă la consens, înțelegere, respect și concurența valorilor, ajunge să instaureze nesiguranța, suspiciunea, anarhia, delațiunea. De ce toate acestea acum, cînd am recucerit alțea libertăți, la care nici nu visam acum un an și ne gindeam că doar urmașii noștri se vor putea bucura de ele?! Libertatea credinței, a circulației oamenilor și ideilor, presei, alegerilor, de a protesta, demonstra, face grevă, de asociere, pluripartiismul, sînt drepturi fundamentale ale omu-

Viorel CACOVEANU

(Continuare în pag. II)

DILEME

Cînd încă singele de pe caldăra mai amintea de cumplita dramă trăită de Cetate în acel trist 21 decembrie, sunau telefoanele și ne căutau oameni sfișiați de alte dureri: ne relatau că le-au fost dați copiii afară din școli!

Mărturisesc, n-am crezut! Mi-am zis: sînt exagerări. E imposibil să se-ntîmple așa ceva. Faptele relatate erau de domeniul junglei, acolo unde, în imaginația mea, legile ajung greu, iar ci-

vilizația e pe altundeva. Iar gîndurile-mi fugeau spre atît de hîlita insulă africană a apartheidului: Republica Sud-Africană. Pe acolo, se zicea, cel puțin, că pînă și latrinele albilor sînt incompatibile cu ale negrilor, nemaivorbind de școli, restaurante, magazine...

Gîndurile acestea, alături de șerpi veninoși, de buzdugane și

Marioara STANCU ENE

(Continuare în pag. II)

COMUNICAT

ASOCIAȚIA PENTRU ADEVĂRUL REVOLUȚIEI din județul Cluj anunță oficierea unui PARASTAS în cinstirea EROILOR MARTIRI AI REVOLUȚIEI.

PARASTASUL va avea loc vineri 21 septembrie 1990, ora 13, la Cimitirul Eroilor, urmat

de un Marș al TĂCERII și depuneri de coroane de flori pe traseul Cimitirul Eroilor, Calea Turzii, B-dul Eroilor, P-ța Libertății, Astoria.

După 9 luni de la Revoluție, asociația noastră, asociație a rînișilor și familiilor Eroilor Martiri invită populația Clujului să participe la parastas și la Marșul Tăcerii.

IN MEMORIAM:

AVRĂMUȚ CRAIUL (III)

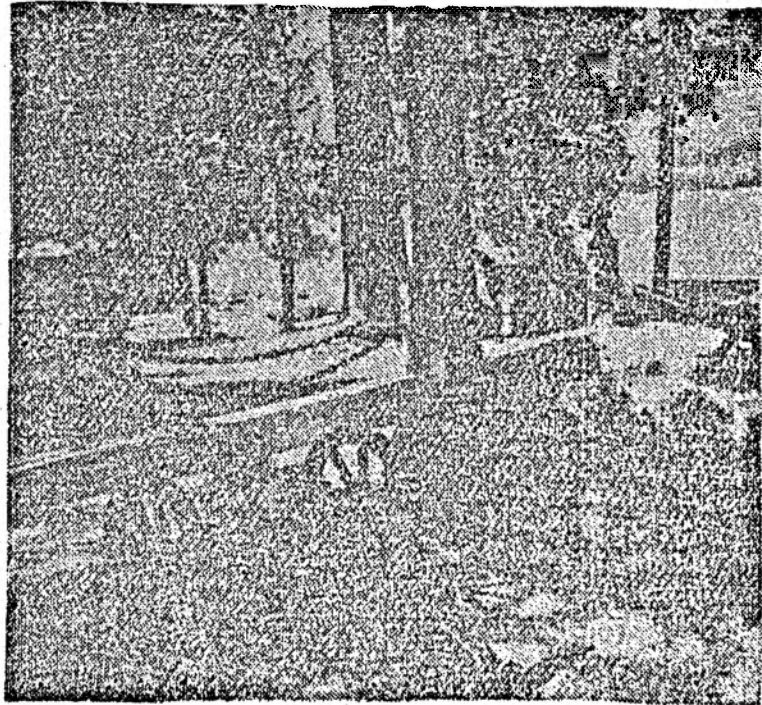
A urcat Bălcescu în munți să-l întâlnească pe Craiul Munților. A urcat pentru a face împăcaciune cu Kossuth. Și n-a reușit. Moșii, „Cel mai temerari și mai aprigi luptători dintre locuitorii Transilvaniei”, cum îi caracteriza Constantin Porphyrogenete, acești oameni simpli și minunați, totodată, își apărau drepturile, călcau în picioare de sute de ani. Iar Avrămuț era purtătorul lor de cuvînt. Prefectul general al armatelor de țărani a știut să fie ferm pe poziții. A dovedit, în același timp, calități deosebite de strateg, apărînd cu succes toate intrările în Munții Apuseni. Dar n-a fost să fie. Oastea s-a risipit iar Craiul Munților a plecat să pribogeaască, să asculte jelanția pămîntului transilvan și durerea poporului care l-a ținut la inimă. A colindat ce a colindat, a așternut pe hîrtie gînduri înflăcărate de patriot s-a ascuns pe la prieteni credincioși idealurilor unuia neam oprost. Apoi, cînd clepsădra vremii și-a scurs cel

de-al 48-lea fir de nisip, a tras în piept aerul aspru al munților ce i-au fost așa de dragi, a privit spre Gorunul lui Horea, și cu un gest de mîreție, și-a salutat poporul pe care l-a iubit atîta. Nici că a apucat să asculte cuvintele poetului Ady Endre către prietenul lui, Octavian Goga: „Crede-mă, iubesc admirabilul tău popor, atît de bogat în sentimente, frumoase ca și propriu-mi popor și îngăduie să accentuez un lucru: îl iubesc pe Iancu, acest nobil tribun, atît de strălucitor, sensibil și arzător”.

36 de profeți l-au purtat spre mormîntul în fața cărui avea să se incline tot românul. Cu siguranță că soaptele-i din urmă au fost auzite iar atunci cînd istoria va tăvăli necazuri peste poporul lui, cînd paloșul urgiei va sta să decapiteze limba, oblecturile și dragostea acestui neam, Avrămuț va reveni.

Să facă dreptatea cea mare.

Radu VIDA

Mormîntul lui Avram Iancu de la Tebea

DECLARAȚIE A GUVERNULUI ROMÂN

Guvernul României a luat act cu deosebită satisfacție de faptul că, la reuniunea din 17 septembrie, Consiliul miniștrilor Afacerilor externe al Pieței Comune și-a dat acceptul pentru semnarea Acordului de comerț și cooperare economică dintre România și Comunitatea Economică Europeană, parafat la 8 iunie a.e.

Decizia Consiliului reprezintă, fără îndoială, o recunoaștere a progreselor realizate pe calea democratizării societății românești, a pluralismului politic și a trecerii cu hotărîre la introducerea economiei de piață în România. Totodată, ea se înscrie în evoluțiile pozitive intervenite în Europa în ultima vreme, constituind un nou pas în direcția creării unui vast cadru instituțional vizînd dezvoltarea raporturilor de cooperare dintre statele europene.

ÎN ATENȚIA FORMAȚIUNILOR POLITICE DIN JUDEȚ

Pentru conturarea cu formațiunile politice din județ, privind soluționarea optimă a problemelor de natură social-politică și pentru permanetizarea dialogului necesar în acest scop,

Prefectura județului Cluj solicită partidelor politice să-și desemneze reprezentanții pentru constituirea Comisiei consultative, după cum urmează:

— F.S.N. — 3 locuri; — P.U.N.R. — 3 locuri; — U.D.M.R. — 3 locuri; — P.D. al Muncii — 2 locuri; — P.N.L. — 1 loc; — P.N.Ț.-c.d. — 1 loc; — P. Agrarian — 1 loc; — Mișcarea ecologistă — 1 loc; — P. Democrat ecologist — 1 loc; — P.N. Român — 1 loc; — P.D. al Romilor — 1 loc; — Uniunea democrată a Romilor — 1 loc.

Membrii desemnați sînt convocați la intrînirea de constituire a comisiei joi, 20 septembrie a.e., ora 11, în sala mică a Prefecturii.

APEL

Forumul democratic antitotalitar — Cluj, cheamă populația orașului Cluj la un marș al tăcerii, ca răspuns la apelul lansat de forumul popular din Basarabia. Întîlnirea are loc joi 20 septembrie, orele 17, în Piața Libertății. Partidul Național Țărănesc — Creștin și Democrat, Organizația județeană Cluj.

PREMIERA

TEATRUL DE STAT TURDA își deschide stagiunea 1990—1991, joi 20 septembrie, orele 18, cu spectacolul în premieră absolută „Cu mînuși, fără mînuși” — ring politic umoristic, de Viorel Căcoveanu, în regia lui Dorel Vișan.

Cu această ocazie în foaierea teatrului va avea loc vernisajul expoziției de grafică și caricatură a domnului Virgil Tomuleț, realizatorul afișului și-caietului de sală.

EXPOZIȚIE

La Galeria Asociației Artiștilor Plastici Amatori din Piața Ștefan cel Mare nr. 4—5 este deschisă expoziția de caricaturi a graficianului Alina Dacian Marina.

Întîlnirea cu publicul vineri, 21 septembrie, orele 17.

IMPORTANT!

A apărut un număr de excepție al publicației PIRAMIDA

— din cuprins —

- fantasma imperiului maghiar
- Hitler și taverna vineză
- un miracol american
- concurs sportiv cu premii în valută (dolari)

Nu a revenit, căci nu va uitat, publicația

PIRAMIDA

CE FACEM PENTRU ȚARĂ ?

(Urmare din pag. 1)

lui. De la ele se poate porni spre întemeierea unei democrații autentice, a unei lumi a omului descătușat, vindecat de frică și teroare, de fals și abjecție. Ciudat este că peste toate aceste libertăți cîștigate cu prețul suferinței și al singelui planează acum ura. E multă ură în jurul nostru și tot atât de multă în noi! Urîm prea mult înaintea de a înțelege de ce și pe cine urîm. Lumea de ieri, încetușată și absurdă, ne-a unit într-o resemnare prea lungă și prea costisitoare, tot așa cum cea de azi ne dezbină! Oamenii au devenit mai nerăbdători, mai egoiști, mai răzbuțatori, mai răi, mai îndepărtați de țară și de nevoile ei. Ar pune unii țara în portbagajul mașinii și ar duce-o peste granițe spre a se îmbogăți peste noapte. Europa s-a îngrozit de pseudo-turismul cetățenilor noștri. Acasă, bisnițarii întinsecă ca niște roiuri de lăcuste civismul orașelor, înșelînd omul de rînd. Lideri sindicalii declară greve, vor lefuri mari și muncă mică, concedii fără limite, iar atunci cînd comisii guvernamentale le notează doleanțele nu au răbdare și trec la grevă generală. Alții stau în piețe, protestează, strigă „Jos Iliescu”. Dar Iliescu a fost ales de 12 dintre cele 14 milioane de alegători. Asta înseamnă că ei strigă și „Jos poporul!” Vorba lui Brecht: „Așa alegem grabnic alt popor!”

Țara împovărată de greutăți și nevoi, de „semi-concediul” multora care lucrează și produc azi mai puțin ca ieri, care au 52 de simbețe libere, bașca alte sărbători, e silită să suporte greve, mitinguri, proteste, o destabilizare lentă și constantă, care-i pune în pericol însăși existența. Înainte de a face ceva, de a construi în noi și în afara noastră, de a lăsa acestei lumi un adaos de lumină și înțelegere, de frumos și adevăr, unii contestă, denigrează și înjură țara și națiunea pe unde pot. Cei puțini, cei infimi, vor să impună, să dicteze celor mulți, unui popor întreg, politica, ideile și idolii lor. Înțelepciunii și libertății cugetului, muncii fără preget, creației și respectului, ei le opun gălăgia străzii și debandada pieții. Nu Ceaușescu, cu o mină de lingușitorii mărginiți, batjocorea, ieri, poporul, impunîndu-i ideile, idolii și „democrația” lui, e adevărat nu dintr-o piață, ci dint-un sediu din vecini?!

Noi am ieșit dintr-o lume bolnavă bolnavi ca și ea. Trebuie să ne vindicăm rănile, să ne reconstruim pe noi înșine, ca apoi să reclădim edificiul spiritual și material al țării. Unii în loc să se vindecă pe sine, vor să ne arate calea și adevărul lor, ca unice șanse ale noastre, ca unică salutare. Așa să fie? Ne aflăm într-un provizorat, într-o peri-

oadă de trecere. Parlamentul de azi nu mai seamănă cu C.P.U.N.-ul de ieri, guvernul de azi cu cel de ieri. Totul în țară și în lume se schimbă, se transformă. Se unesc cele două Germanii. Cine ar fi crezut acum un an?! Comunismul mîore, am mai spus-o, fie că vrem, fie că nu! Ei bine, unii, care ieri au tăcut milc, se tem azi mai tare și țipă infuriată lingă un muribund. De ce oare ațita nerăbdere? Un prieten îmi atrăgea atenția că în China a fost tot o asemenea democrație și a sfîrșit, cum bine știm, cu gloanțe și întoarcere la un alt fel de maosism. De acord, dar cu o subliniere: partidul a făcut democartizarea și tot el a întors foaia. Căci a fost și e la putere. La noi nu mai e! Vinătoarea de comuniști, e, uneori, tristă sau umoristică. În primăvară, un fost mare fotbalist al României, pe care l-am iubit, a făcut o infernală tevarură în presă și la televiziune, inclusiv greva foamei, pentru că în fruntea ministerului sporturilor era, vremelnic, un om compromis, un fost comunist. Ei bine, acel om și acel ministru nu mai există. Merita oare tot scandalul?!

Trăim vremuri de hotar, avem o țară frumoasă și bogată cum puține sînt în lume. Ce facem pentru ea? — iată întrebarea. Căci țara sîntem noi cu toate bucuriile, durerile și speranțele noastre. Iar țara nu are acum nevoie de dezbinare, de violență și de ură. Pentru a răspunde la această întrebare, am ales dinadins un fragment dintr-un articol publicat de Iuliu Maniu în „Universul” din 3 septembrie 1944, cînd Țara, ca și acum, se afla într-un moment de grea cumpănă. Cuvintele lui de atunci sînt atât de valabile, și azi, pătrunse de o mare răspundere și iubire față de glie și de neam. Iată-le: „Astăzi fiecare român în cercul lui de activitate, oricît de modest ar fi, trebuie să se simtă în serviciul neamului, să-și împlinească conștiințios datoria, știind că împlinește o funcție națională. Criticismul negativist, spre care înclină firea orășenilor noștri, trebuie să învețe, din liniștea constructivă a satelor, răbdarea, încrederea în viitor și în conducători și în spiritul muncii neodihnite de care țara are acum mai mult ca oricînd absolută nevoie. Dacă vom rămîne uniți, dacă ne vom păstra sufletul tare, de care am dat dovadă în clipele hotărîtoare ale zilelor de acum, nu mai am nici o îndoielă că pînă în cele din urmă dreptatea românească va trebui să iasă biruitoare pe toată linia și să ducă la bun sfîrșit greutățile viitorului: ce ne așteaptă. Dreptatea este, de partea noastră și de partea dreptății este Dumnezeu!”

BISERICA ROMÂNĂ UNITĂ (GRECO-CATOLICĂ)

IN ATENȚIA AUTORITĂȚILOR AMERICANE

Părintele Tertulian Langa ne-a informat că a fost invitat la București de liderul republican al Senatului american, domnul Robert Dole, aflat în vizită în România împreună cu alți senatori. Întrevederea ce a avut loc la sediul Ambasadei S.U.A. din București a fost deosebit de cordială, liderul republican al Senatului american, împreună cu alți senatori prezenți, fiind sincer preocupați și interesați de o serie de probleme și aspecte ale vieții sociale și politice românești. Între altele a fost abordată și situația de azi a Bisericii Române Unite (Greco-Catolică), după așa-zisa liberalizare a cultului greco-catolic și după publicarea decretului de restituire a unor bunuri confiscate de Statul Român, odată cu suprimarea libertății acestei Biserici în 1948, prin actul abuziv al dictaturii comuniste. Părintele Tertulian Langa i-a informat pe senatorii americani că decretul din 31 decembrie 1989, prin care se abroga decretul 358/1948 și prin care se urmărea liberalizarea cultului greco-catolic concomitent cu repararea daunelor morale și materiale suferite de Biserica Română Unită, nu a produs nici un alt efect în afară de acela că liturghiile, care pe timpul lui Ceaușescu se oficiau clandestin în păduri, cimișire, pivnițe și camere tainuite, astăzi se celebrează în mod legal în pie-

țele publice, sub toate intemperiiile, deoarece Biserica Ortodoxă Română refuză să restituie bisericile și casele parohiale care i-au fost atribuite de Statul comunist, în urma trecerii în ilegalitate a Bisericii Române Unite.

Părintele Langa i-a mai informat pe senatorii americani că nici decretul 126 din 24 aprilie 1990, prin care, sub semnătura Domnului Ion Iliescu, se hotăra restituirea către Biserica Română Unită a tuturor bunurilor ce i-au fost confiscate și trecute în patrimoniul Statului, nu s-a soldat cu nici un efect concret: catedralele, reședințele episcopiale, seminariile, bisericile protopopiale, mănăstirile, școlile și alte bunuri se află și azi în aceeași stare de confiscare. Biserica Română Unită încă nu a fost pusă în posesia nici unui bun ce face obiectul restituirii prevăzute de Decretul menționat.

Au fost abordate și alte aspecte ale vieții și nevoilor spirituale de la noi din țară.

De asemenea, la solicitarea Domnului Francesco Strazzari, reprezentant instituției de presă IL REGNO din Italia, părintele Tertulian Langa a acordat un amplu și important interviu, tema abordată fiind aceeași — situația de azi a Bisericii Române Unite (Greco-Catolice).

Iuliu PETRUȘ

SPORT SPORTU SPORT

De curînd a reintrat în actualitate un alt joc sportiv: POLO. Un start aparte și pentru tîrăra federație de polo, care trăiește independent după Revoluție. Deci, pentru iubitorii acestei discipline sportive, un grupaj de știri din activitatea internă și internațională.

● **DIVIZIA „A”.** La bazinul Dinamo din Capitală s-a dat startul ediției cu numărul 45 a campionatului, care se joacă sub semnul mondialilor, fiindcă naționala noastră și-a cîștigat dreptul de a merge în Australia, prin acel loc 5 ocupat la ultima ediție a europenei. Întrecerea reunește opt echipe, care se întrec, într-o primă fază, în etape duble săptămînaie (tur-retur), după care primele patru clasate joacă în play-off, iar celelalte în play-out. Iată și rezultatele complete ale primei etape, derulate în întregime în Capitală: Steaua — Rapid 11-6 și 8-7, Dinamo — Voința Cluj 17-9 și 14-4, Sportul Studențesc — Crișul Oradea 5-10 și 8-9, Energia București (proaspăt promovată) — I.L. Timișoara 13-8 și 14-9. Partide programate în devans: Dinamo — Sportul Studențesc (etapa II-a) 13-6 și 13-6; Steaua — Energia (etapa III-a) 23-7 și 15-8; Dinamo — I.L. Timișoara (etapa VI-a) 15-7 și 24-10.

● **CUPELE EUROPENE.** S-au disputat jocurile primului tur al C.C.E. și Cupei Cupelor, emisarile noastre fiind echipele Dinamo și Steaua. Dinamo a pierdut calificarea (la Sofia), terminînd

ACTUALITATEA ÎN POLO

disputa pe locul trei, după Canottieri Napoli și Lokomotiv Sofia, pe locul patru fiind clasată campioana Austriei, Ester Wiener Doni. Rezultate: Canottieri 8-7 cu Dinamo, 14-6 cu Wiener Doni, 10-7 cu Lokomotiv; Lokomotiv 10-9 cu Dinamo (meci decisiv pentru calificare), 10-2 cu Wiener Doni; Dinamo 12-9 cu Wiener Doni. La turneu a oficiat și arbitru internațional Vasile Burdea (Cluj-Napoca) ale cărui prestații au fost bine notate de delegatul L.E.N. În Cupa Cupeilor (turneu desfășurat la Belgrad), într-o companie dificilă, poloștii de la Steaua s-au clasat pe locul secund, ceea ce le dă dreptul să participe în continuare în faza „sferturilor” a competiției. Ei au disputat cu 9-5 de Ujpest Dozsa (în prelungiri), cu 13-6 de Maccabi Kiryat și au pierdut cu 6-13 în fața reputei echipei iugoslave Partizan Belgrad. Iată și celelalte rezultate: Partizan — 20-3 cu Maccabi și 10-7 cu Ujpest; Ujpest 20-3 cu Maccabi. Simbătă, la bazinul Dinamo, Steaua a înfrînt puternica formație italiană Savona, în manșa întâi a sferturilor de finală ale amintitei competiții. După un debut în forță (au condus cu 7-2) bucureștenii au cîștigat în finală cu scorul de 10-8.

● **CAMPIONATELE JUNIORILOR.** Speranțele poloului și-au încheiat întrecerea odată cu desfășurarea turneelor finale, la care s-au calificat cele mai bune șase echipe din țară. O comportare pe care o apreciem drept bună au avut-o tinerii sportivi

clujeni, calificați în finale la juniorii III și II. Cei mai mici s-au întrecut la Arad, unde formația C.S.S. Viitorul (antrenori Pavel Marinescu și Ioan Nemeș) a ocupat locul IV, iar Voința (antrenor Ovidiu Pocol) locul VI, aceasta din urmă lipsită de aportul a trei din cei mai buni jucători și, într-o partidă importantă, împiedicată efectiv să joace, prin maniera penibilă și tendențioasă în care a fost arbitrată de V. Văleanu. Iată clasamentul final: 1. Sp. Studențesc, 2. Triumf București, 3. Crișul Oradea, 4. C.S.S. Viitorul, 5. Dinamo, 6. Voința. O dispută pasionantă a fost cea de la juniorii II, între echipele C.S.S. 1 București, Rapid București și Voința Cluj, la fel de merituose și valoroase, clujenii (conduși de antrenorul Vasile Pop) fiind la un pas de titlu. Ei au pierdut un singur joc (6-8 cu Rapid), din nou cu un arbitraj părtinitor în prim plan, dar au avut o prestație unanim apreciată, componenții echipei reprezentînd noul val care atacă decis titularizarea pe prima scenă. Jucători ca Ștefan Moldvai (titular de bază a echipei naționale, care a cîștigat recent „Cupa Prietenia”), Laszlo Levente, Mircea Mischian, Sanda Petru (de la Viitorul), care nu au depășit vîrsta de 16 ani, fiind deja promovaji cu curaj de antrenorul Vasile Pop în formația de seniori. Clasamentul final: 1. C.S.S. 1 București 9 p. 2. Rapid 8 p. 3. Voința 7 p. (9-9) cu C.S.S. 1, 6-8 cu Rapid, 13-8 cu Vagonul 12-9 cu Steaua, 23-4 cu Viitorul, 4. Vagonul Arad 3 p. 5. Steaua 2 p. 6. Viitorul 1 p.

Mircea Ion RADU

DILEME

(Urmare din pag. 1)

neștiute teorii ale super-șovinismului, i-au năvălit rapid în mințile domnului profesor universitar Attila Palfalvy, altfel un bun știutor despre pulberi, adăpat la școala profesorului emerit Alexandru Domsa. „Șutul” colegial al politehniștilor imediat după Revoluție, l-a catapultat taman pe scaunul de ministru adjunct, de unde, cu șerpilii, buzduganele și teoriile îndelung studiate, a aflat în secumie, apoi la Tg. Mureș și în final la Cluj-Napoca, să facă ordine în învățămîntul nostru. Treabă românească: lupul pus să păzească oile!

Ne-a fost dat să ne-nțîlmim în biroul domnului președinte al Consiliului Județean al Frontului Salvării Naționale, Octavian C. Buracu, la vreo săptămîină după ce acesta, fără să aibă ochelarii la el, semnase orbește evacuarea românilor din Liceul nr. 3. Domnul ministru, om ce reprezenta de-acum guvernul provizoriu, venise să facă dreptate românilor, de-a dreptul îngrijorați și revolțati că le-au fost dați copiii afară din școli, acestea urmînd a-i găzdui doar pe

cei maghiari. O ținea omu' pe-a lui: așa e normal! Uite, în secumie, profesorii români au fost duși cu forța și ei sînt cei ce vor să plece acasă, în regat, la ei.

Nu comentez teoria ochelariilor domnului O.C.B. (oare cum ar fi fost de i-ar fi avut?!), nici ce-nțelege domnul A.P. prin „acasă”, dar știu precis că n-a acceptat să discute problemele și în prezența unor gazetari români, oferînd în schimb zgomotoase opinii presei maghiare, dictate prin șerpilii și buzdugane șovine...

Ce nu pricep, e altceva: oare cine l-o fi așezat pe acel scaun? Și încă ceva: cine l-a dăruit și următorul portofoliu de la Construcții de mașini? Și de ce: drept recompensă pentru meritele dinainte?

Cînd a fost scos de la „învățămînt”, s-a așezat pe scaun domnul Demeny, demna continuator al operei primului. A lucrat însă mai inteligent, urzînd structuri diabolice: școli de toate tipurile exclusiv pentru elevii maghiari! Și, cum veneau alegerile, a știut omul ce are de făcut: scopul — voturile! — scu-

za mijloacele: promisiuni pe seama bieteii noastre țări, atât de plină de neazuri. Așa au fost colectate voturile slovacilor și cehilor, la fel de cele ale țiganilor, care au îngrozit rîndurile maghiarimii în „recensămîntul” electoral din mai 1990. Promisiuni fără teme, ce depășeau atribuțiile sale.

Sus-amintiții au lăsat însă în urma lor școli ce amintesc despre regulile din Africa de Sud: și la Cluj-Napoca, și la Oradea, dar și-n alte cîteva localități.

Au mai lăsat însă și altceva: cale liberă spre liceele din Ungaria! Ei, asta tot n-am înțeles-o: dacă au făcut garduri de fier în jurul unor licee din România, declarîndu-le strict pentru elevii maghiari, atunci de ce mai este necesar acest efort? Nu-mi puneam poate nici această întrebare — în fond; fiecărui să studieze unde vrea! — dacă la graniță, la Vama Bors, nu-l înțîlneam pe domnul Bajghik, un maghiar onest, ca atîția alții din România, vicepreședinte al unei Federații Naționale a Sindicatelor. Avea în mînă documente prin care domnul Demeny ne angaja țara în aceste trimiteri, nu una-două, ci sute. Multe sute. Documente cu apostile scrise în limba lui maternă, peste care,

neavînd altă ștampilă, a așternut-o, totuși, pe cea românească. Iată ce mi-a spus domnul Bajghik acolo, la marginea de vest a țării: azi, au fost oprite cîteva mașini încărcate cu alimente, cu toate că respectivele persoane au susținut sus și tare că e obligația României să asigure alimente pentru elevii și studenții din România, care, conform aprobărilor date de domnul Demeny, vor studia în Ungaria...

Încă o metodă de sărăcire a țării, și așa săracă! Dar, tot nu înțeleg ceva: e oare nevoie acolo, în Ungaria, țară prin care se zice că trece și drumul nostru spre Europa, de o astfel de „sponsori-zare”?

Oprîți robinetele! Lăsați-ne benzina, atîta cită avem, că nu putem duce în spate încă o țară, lăsați-ne mobila în țară, lăsați-ne aragazele, lăsați-ne liniște. Avem prea multe de făcut. Oprîți maculatura antiromânească. Bîtați-vă și-n bîgîndă, poate o să vă sperie hîrta. O spun extremiștilor. Celor ce învenineză cu nerușinare și fără pic de responsabilitate relațiile dintre noi. Mîințele înfierbîntate vor fi condamnate de istorie. Mai e însă nevoie s-ajungem acolo? Altfel decît împreună, în bună înțelegere, nu se poate. E singura cale!

IN ATENȚIA SUPORTERILOR ECHIPEI C.F.R. CLUJ-NAPOCA

Duminică 23 septembrie, echipa C.F.R. Cluj-Napoca va evolua la Ocna Mureș, în compania formației locale, Soda. Un joc important pentru feroviarii clujeni în lupta pentru șefia clasamentului și promovare în „B”.

Venînd în întîmpinarea numeroaselor solicitări ale suporteriilor de inimă, conducerea Asociației sportive C.F.R. organizează o EXCURSIE CU TRENUL la Ocna Mureș. Plecarea va avea loc în dimineața zilei de 23 septembrie, la ora 8,45 iar înapoierea la ora 15,30. Costul excursiei este de 50 lei de persoană, în suma respectivă fiind inclus și biletul de meci. Salariații și pensionarii C.F.R. vor aduce permisul C.F.R. și suma de 25 lei.

Inscrierile se fac zilnic, între orele 9,30—13,30, la sediul A.S. C.F.R., str. Mașiniștilor nr. 23. Alte informații la telefonul 3-06-93 sau 1-23-21, interior 2363.

artă, literatură, cultură

Plastică

SEMNE

Un exemplu de geometrie supremă ne oferă, prin expoziția de ceramică Semne, Ileana Crăciun, Semne ca echivalente plastice vitale ale existenței. O invitație la contemplarea lumii din noi și din jurul nostru. Pentru că în fiecare Semn există un sens al mișcării dar și al unei ordini interioare. Semne, pe cât de simplificate, pe atât de precise și sugestive. Predomină în ele, repetiția, ca fond de îmbogățire și diversificare tematică. Culoarea impune și se impune, devenind prin ea însăși limbajul unei stări emoționale, determinată de structura intimă a artistei.

— Ileana Crăciun, pornim de la aserțiunea „Sintem niște semne“.

— Semne pentru mine sînt cele care mă unesc, care unesc cele două lumi atât de clare ale mele, lumi din care sînt făcută. Adică, cuvîntul scris, care poate fi tipărit și citit și obiectul. Este o subliniere a personalității mele. A poziției mele. Fiecare își are locul lui. Există o ordine parcă dinainte stabilită, o ordine în care sintem ca și destinați.

— Dintre „Semne“, care te reprezintă cel mai bine? Care ți-e mai aproape?

— Cel mai drag mi-e acela care încearcă să închidă cercul sau să urmărească o formă rotundă și care, avînd un mic defect, scapă printr-o pată, printr-o ieșire, printr-o strimtoareală. Inițial, o perfecțiune și apoi o deviere absolut naturală de la forma perfectă. O deviere spre un defect, spre o calitate. O personificare a individului. Pot să porcesc sau să mă apropii, să mă întorc la obiectele care există pretutindeni în jurul meu. În natură în general, găsesc enorm de multe surse de inspirație.

— Și semnul ca utilitate?

— Semnul ca utilitate îl găsesc foarte important. În mod normal, ar trebui să fim educați, să fim obișnuiți cu și într-o lume de semne; să ne fie explicate anumite semne încă de mici, după care ar trebui să conștientizăm noi înșine această

Jume de semne. Ar trebui să o stabilim, să ne ancorăm în ea și prin semne să devenim pregnanți, vizibili, importanți, sugestivi, să ne încadrăm în ansamblu.

— În ce mod, în ce fel acționează semnul?

— Poate ajuta-nu atât prin existența lui unică, cît prin repetiția lui. De exemplu, femeile. Se-mbracă și își fac un semn îmbrăcîndu-se cu o anumită haină. Adăugînd acelei haine un obiect, își fac un alt semn. Prin repetiție deci, aceste semne se accentuează, conferind personalitate. Așa încep să-și dovedească utilitatea, să ducă la o schimbare de mentalitate. La început, nu ajutam, fără să ne dăm seama. Ne ajutam prin semne, fiecare avînd unul distinct. În final, ne contopim cu ele, devenind un tot.

— Și privit semnul evolutiv, din punctul de vedere al creației?

— Este ca și cum aș fi pornit de la o joacă, de la un amestec, de la o încrucișare de linii, de la o învîrtire a lor, o întretăiere a lor, ajungînd în cele din urmă la o ordonare a acestor inele, a acestor șiraguri și întrepunerea unor pete de culoare. Am ajuns la un portativ, la o melodie.

— Albul și albastrul sînt predominante.

— Albul deoarece de curățenie, de puritate avem nevoie. Albastrul este contrastul, este profunzimea. Profunzimea lumii noastre. Profunzimea spiritului nostru. Da, oameșii au nevoie și de alb, iar și de profunzime, de albastru. Așa simțim, așa sintem.

— Alte semne?

— Există în expoziție o casetă, ușor separată, ușor neîncadrată în ansamblu. Sînt semne obținute prin suprapunere și a căror tăiere scoate la iveală straturile din care sintem alcătuiți, arată straturile din noi.

În arta Ileana Crăciun trebuie să căutăm și să deducem unicitatea, autenticitatea, integritatea.

Demostene ȘOFRON

NECTARUL ȘI MIEREA

Marele român al vieții noastre sub dictatură, lucrat în „ilegalitate“, așadar în deplină tăină și cu infinite riscuri, cartea sinceră și zguduitoare, profundă ca o radiografie pînă-n măduva oaselor și pînă-n miezul neuronilor unde se nasc cele mai ascunse gînduri, înfirzie să apară. Poate că nici nu s-a scris, poate că autorul ei (în intimitate, hănuiesc că mulți și-au propus să fie asemenea autori) n-a avut încredere nici în muștenia hîrtiei necitate, preferînd s-o lase nescrisă. Am scăpat de dictatori fără o capodoperă pe măsura lor. În alte părți, unde au existat (unde mai există) dictatori mai mărunți, capodoperele s-au născut chiar în timpul spectacolului tragic, grotesc sau rizeribil al dictaturii acestora. Să ni se fi amputat sau anezteziat pentru cine știe cîtă vreme simțul tragicului, al grotescului, al absurdului?

Epoca „măreției“ și prăbușirii totalitarismului, la noi, își are trăsăturile distincte, singularitatea inconfundabilă în concertul desfășurărilor ideologice și politice asemănătoare. Am plătit scump această „originalitate“, iar cosmosul ei e prea apropiat spre a nu face eforturi să ne lepădăm de amintirea anilor de vegetare, în loc să-i readucem în memorie sub diferite forme. Și totuși, alți viață trăită în umbră, ca într-o nesfîrșită noapte polară, nu poate rămîne doar la stadiul de documente, oricît de revelatoare ar fi, de notații disparate și articole de ziar. Sînt destule aserțiuni, îndeobște cunoscute, privitoare la capacitatea romanului, a literaturii în general, de a re-crea și a ne restitui plastic o lume, făcîndu-i accesibile și cele mai subtile, mai insesizabile mecanisme. Evident, aserțiunile își păstrează valabilitatea în condițiile libertății depline de creație.

De la sfîrșitul lui decembrie, libertatea de creație o avem și, asemeni întîiului produs distilat, e atât de neașteptată și totală, atât de pură în esența ei, încît mai mult ne amțește și ne inhibă, decît ne stimulează. Mai ales că lucrurile au luat desfășurări imprevizibile, necuprinse în nici un scenariu, cel puțin nu în scenariile scriitoricești, și cum în timp de război muzele tac, stînjinite... Scriitorii însă nu tac, o bună parte a obștii e chiar foarte activă, dar activă în special în cîrmuirea cît mai profitabilă a ambarcațiunii proprii pe oceanul atât de furtunos al tuturor liberăților.

Nu se poate contesta dreptul scriitorilor de a face politică, polemică și chiar afaceri. Dacă toată hărmălaia din presă, provocată și întreținută și de unii membri ai obștii scriitoricești, dacă toate înfruntările și confruntările de idei și opțiuni vor avea ecou și în ceea ce trebuie să fie pagina durabilă de literatură, cu atât mai bine. Îmbătați de faptul brut, de violența trăirilor directe, să nu scăpăm din vedere că acestea sînt aiodoma nectarului floral: sursa din care tenacele, necobosite albine crează produsul superior, mierea. Pe cînd, așadar, cîrți nedogmatice, neartificiale, despre realitățile noastre.

Întrebarea se pune, probabil, prea devreme, dar răspunsul la ea trebuie de pe acum pregătit.

Dan REBREANU

Imagini la confluența carotidei

Anatomia iubirii, care nu este și a dragostei, dar poate fi numai ea, e împinsă peste toate peisajele lumii, adevărate sau false. Sisif poate trăi în pielea lui sau nu. Pentru piatra închipuită de legendă materia cîntului e carne și spirit. Între decor și simțire numai poezia poate fi balanță. Din acest labirint vrea să iasă Doina Cetea în volumul „Magica înflăcărare“, editat la Editura Dacia.

Poeții îi lipsește acea agresivitate benefică, de brici, tănuire, miracol și nebunie, ușoară sau grea, (dar) obsesie, care au marcat poezia ultimilor ani. Ea nu a stat într-un exil declarat al sentimentului, ci chiar în compunerea lui iluzorie. Adică a rămas în vechiul continent, ușor luminat de o penumbră ce nu dă complicații, dar naște exactitatea înregistrărilor sentimentale, depuse ca ofrandă. În vers. Chiar dacă pipăie piciorarele ingerului lui Rilke, dincolo de bomboanele refuzate în poezie, rămîne la frumoasa „foame de tine“ și la discreția lucrurilor

mici, a căror caligrafie o prea cunoaște. Ea poartă o „sacoșă cu stele“ și se află mereu în preajma unei „agenții care vindea prieteni“, deși încearcă, poemul constatativ al nefericirii în nefericire. Și totuși, Doina Cetea nu-și duce orbiile de mină. Ea știe că expresia (devenită, prin iluzie și izolare, foarte poetică) „În curînd va fi bine“, face istoria și ucid. De aceea încearcă mereu dimensiunile aceluși TU, fără de care nu se poate trăi, nu se poate muri, dar nici scrie. Pentru că între carne și lume stau, totuși, cuvintele. E momentul pulberii, dar mai mult al întrebătoarelor seminte și, mai ales, al pilonilor secreți ai construcției: iubire, singurătate, amintire, așteptare, întoarcere. Aceste cuvinte ar putea să muștească în vers. Nu o fac decît atunci cînd ele nu sînt definite. Starea nocturnă poate fi Starea de dincolo de oglinda scrisului: „Trezită prematur Transpirația nopții / Depune-n urechile mele / Valuri grele, cuvintele, / Și placa de patefon / Învirte, în-

virte suferința“. (Cînd pierzi). Restul nu e decît o trăire tandră a simplităților suspendate între melancolia curată cu tot ce poate fi ca vis al naturii, vis ascuns în spațiile închise ale cuvîntului (ogînda, camera, cartea), deci intimitatea ca joc. Coborîrea (Am timp) din revista literară, prin „naturalul vegetal“, în coapsa fierbîntă pare o simplă derută, dacă n-am cunoaște caligrafia binevoitoare a culcușului cald din fiecare poezie. Am înțeles că pentru poeta Doina Cetea nu e vadarea este soluția, ci mai mult întoarcerile. Sînt multe: „Picioarul gol se-mpreună cu piatra / Fără rușine născocind un raj“ (Aș vrea), sau „Departa ca un tunet / Departa / Răspunde doar visul / (Ancona). Credem că nu s-a prăbușit acea gramatică a intimității, unde Doina Cetea se citește: „Din oasele înghetate / Pot reconstitui peștele / Și din batista albă înecat / În verdele ierbii / O corabie rătăcită / Fantoma unui plîns tăcut“.

Dorin SERGHIE

IN MEMORIAM:

Am prezentat cititorilor noștri două materiale referitoare la prietenia și colaborarea profesorului și cercetătorului Titus Furdul cu Lucian Blaga. Așa cum se cuvine, încredințăm tiparului ultima parte a interviului realizat; ea avîndu-l în centru pe Titus Furdul, omul și opera, aspecte mai puțin cunoscute.

— Cum și cînd ați ajuns la București, Titus Furdul?

— Am fost elevul lui Blaga în anul întîi de facultate la Cluj. La București am ajuns din dorința de a vedea manuscrisele Eminescu. Așa i-am cunoscut pe Perpessicius, Vianu, Călinescu, Am primit greu permisul de intrare în sala de manuscrise a Academiei. Răsfoiam manuscrisele. S-a apropiat cineva de mine și sta, sta și nu mai pleca. Cînd mi-am ridicat capul l-am recunoscut. Îi știam chipul din manuale. Era Perpessicius. Am dat să mă ridic, mi-a pus o mîna pe umeri și mi-a zis, „Sezi tîner. Am rămas foarte surprins să văd că un tînar s-a aplecat asupra poeziilor lui Eminescu“. Era în 1947. M-a invitat la el acasă. La

TITUS FURDUL (III)

terminarea Facultății am avut de ales între Facultatea de Litere Lomonosov, Casa Scriitorii și Biblioteca Academiei din Cluj. M-am reîntors deci la Cluj în 1952, datorită soției. Și iată-mă ajuns coleg cu Blaga. Intr-una din zile, Blaga mi-a văzut niște desene, dorînd să îi arate cu ele Faust de Goethe. Această dorință a lui Blaga nu am putut-o îndeplini. Nu am fost nici artist plastic și nici poet. Nici nu sînt. Lucram deci la Biblioteca Academiei. Cineva m-a „pîrît“ că știu cirilica. Am fost trecut la fondul Timotei Cipariu, tocmai adus de la Biblioteca de la Blaj. Trebuia să-l prelucrez și să-l aranjez. Cărțile erau putrede, aduse fiind de pe malurile Tirnavei. Acest fond Cipariu a fost dezinfecat cu miștile mele. Am făcut peste 800 de fișe de carte românească veche. Mai mult, am susținut peste 300 de referate, publicînd numeroase lucrări în diferite reviste de specialitate. Am avut șansa de a descifra cea de a doua inscripție a lui Horea, descoperită de Nicolae Oprescu pe o bîrnă dintr-o casă construită de Horea în anul 1782, în satul Mătișești, comuna Albac.

— O viață de om care a venit în contact cu mari spirite ale culturii românești.

— L-am cunoscut pe Agărbiceanu. Am dialogat, acesta este termenul cel bun, cu Vianu, Arghezi, Sadovenau, Parhon, Călinescu, Perpessicius, marele Herlea. Dar de întors, mă întorc tot la Blaga.

— Dacă ar fi să reconstituim un traseu al drumurilor străbătute de dv., cum ar arăta acesta?

— Roma, Barcelona, Geneva, Madrid, Paris, Milano, dar mult mai importanți sînt cei pe care i-am cunoscut. I-aș aminti pe Keith Hitchins, Samuel Kramer, Mircea Eliade, Henry Wenesser, chirurg de talie mondială.

— Și în loc de încheiere... — Datorită strădaniilor mele, ale noastre, a tuturor moșilor, s-au ridicat două case memoriale, Horea la Albac și Cloșca la Cărpiniș. Amînsece apoi donația mea, cărți, fond documentar privitor la Țara Moșilor.

Demostene ȘOFRON

— Cum ați defini, Nicolae Ionescu, cele patru zile de festival?

— Am ajuns la ediția a zecea, jubiliară, și s-ar fi cerut să fie mult mai mult și bine decît a fost. Organizarea a lăsat mult de dorit începînd de la cazare. Apoi, instrumentiștii au răspuns nu întotdeauna favorabil la oferta primei serii, multe formații venind descomplete. Am demarat prima seară cu Gaio din Cluj, care face de mult timp aceste servicii de deschidere a festivalurilor, deși ar fi de drept să-și aibe locul lor, a treia sau a patra formație în ierarhia unei serii.

— În calitate de vicepreședinte al Federației Române de Jazz, ce intenționați? Ce planuri aveți?

— Am în obiectiv atragerea de formații străine în circuitul festivalier românesc. Iar Costinesciul are toate șansele de a deveni un foarte bun festival internațional. Ne gîndim apoi la lărgirea și cuprinderea altor orașe în circuitul festivalier. Ge-

nerația care există acuma suferă de o enormă lipsă de cultură jazzistică. Cu mare regret constat că munca de 20 de ani pe care am depus-o, atât eu, cît și colegii mei, nu a dat roadele

Nicolae IONESCU:

„În jazz, avem de învățat toată viața“

scontate. Am în vedere concertele susținute, concertele-lectii ținute în diferite centre. Lumea este tot mai puțin interesată nu numai de jazz, ci de cultură în general.

— În ideea dv., avem public pentru jazz?

— Cît loc, mai este pentru ea noi să facem și să avem un public pentru jazz! Întrebam la un moment dat pe Florin Lungu, ca unii ce făceam nu odată incursiuni în istoria jazzului „cît o să mai cîntăm așa, sub forma asta ierarhizată“. Și Lungu îmi

spunea: „Nae, toată viața. Avem public de învățat toată viața“. Fenomenul educațional e de durată și se-nlînde pe ani de zile.

— Să ne oprim asupra tinerilor.

— Sînt cam puțini. Nu avem

o generație de schimb. În afară de Gaudeamus din Galați și Adriana Tase de la Pitești, nu prea am văzut să apară nume noi. Trebuie să recunoaștem, e un regres. Dar trebuie să fim optimiști. Mă gîndesc la școlile și liceele de muzică reînființate, în care s-ar putea organiza o clasă de jazz. Cu empirism nu se mai poate merge. Jazz nu se învață după ureche. Trebuie o dotare specială, apare problema transmisibilității publicului, problema swing-ului, studiul, improvizatia, instrumentul pe care trebuie să-l

ANUNȚ IMPORTANT!

Datorită executării unor lucrări importante la sursa de apă potabilă Gilău,
 ● **IN DATA DE 20 SEPTEMBRIE a.c.**, între orele 7-20 se va **INTRERUPE FURNIZAREA APEI POTABILE** în cvartalele de locuințe din municipiul Cluj-Napoca, orașul Gherla, precum și în comunele Apahida, Baciu, Florești, Gilău și Sinnicoara.
 În zona industrială alimentară Baciu și a clinicilor **VOM ASIGURA APĂ CU PRESIUNE SCAZUTĂ**
 Pe această cale rugăm populația afectată să-și facă **REZERVE DE APĂ** necesară. (1351)

AGENȚIA DE TURISM PARTICULARĂ „GEROTOUR”, FILIALA CLUJ

vă oferă:
 ● **EXCURSII** de cîte 5 zile în Turcia și Egipt (plata în lei și valută).
 Informații suplimentare și înscrieri la telefon 4-15-01, între orele 16-20, zilnic, de luni pînă vineri. (18430)

MECESE PUBLICITATE

VINZARI CUMPARARI

● Vind televizor color. Telefon: 2-35-68.
 ● Vind TV color sport „Orion” și TV color cu diagonala de 68 cm. Telefon: 3-09-89. (18601)
 ● Vind autoturism Austin-Rover 2300 S, perfectă stare; vizibil la adresa: Calea Turzii nr. 79-81, în ziua de 19 septembrie 1990. (18320)
 ● Vind cărucior nou sport. Telefon: 6-18-17. (18184)
 ● Vind Volkswagen Golf Diesel, fabricație 1983 și motor Volkswagen Diesel. Telefon: 6-50-68. (18628)
 ● Vindem: Dacia 1300, magnetofon; caut garsonieră închiriat; cumpăr Volkswagen 1300. Telefon: 6-71-44. (18337)
 ● Vind urgent Honda Acord 1600 cmc, stare bună. Informații: la telefonule 6-40-35 sau 7-39-41, după orele 17. (18626)
 ● Vind Olteit și televizor color. Telefon: 3-18-45. (18552)
 ● Vind Dacia 1300, fabricație 1972 cu R.K. motor și tinichigerie executată. Preț 85.000 lei. Telefon: 6-49-95. (18324)
 ● Vind mașină de scris portativă „Olympia”. Telefon: 4-51-55. (18444)
 ● De vânzare o casă mică pe un teren de 250 mp cu gaze, apă, curent electric, pe str. Siretului nr. 34. Informații: la familia Skekely, str. Gheorgheni 162, bloc A III, ap. 65. (18614)
 ● Vind Mosevici 1500 cu motor Diesel Golf, motor Mosevici 1500 în stare de funcționare și un motor Diesel Mercedes 200 D. Telefon: 3-89-38, între orele 16-20. (18023)
 ● Vind Dacia 1300 break cu îmbunătățiri. Telefon: 4-42-85, între orele 16-21. (18058)
 ● Vind mașină de cusut Naumann, de damă. Telefon: 5-70-07, după orele 18. (18063)
 ● Vind Olteit club, 15.000 km, 1938. Telefon: 4-64-34, zilnic orele 7-9. (18076)
 ● Vind: dulap combinat, recomier, ladă, toaletă. Telefon: 3-98-54. (18192)
 ● Vind rochie de mireasă, model deosebit, import, mărimea 44-46. Telefon: 1-39-96, între orele 18-20. (18158)
 ● Vind: magnetofon „Rostov”, candelabru cristal, combină frigorifică. Telefon: 4-97-63. (18159/A)
 ● Vind apartament cu 2 camere în Baciu. Telefon: 3-68-17, zilnic. (18163)
 ● Vind urgent: motor complet Dacia 1410, 5 anvelope 165/13, radiocasetofon pentru mașină, cu două boxe. Telefon: 4-21-07, între orele 17-20. (18167)
 ● Vind: bicicletă „Pegas”, trenuleț electric, ușa fier forjat, rașă oglindă, barcă pneumatică, galerie mov. Str. Muzeului nr. 6, parter (lângă clinică). (18166)

● Vind sau schimb receptor satelit cu convertor. Telefon: 4-94-98. (18362)
 ● Vind televizor color. Telefon: 5-23-40. (18366)
 ● Vind pastile Provera, inecții Piafen și Odistan. Telefon: 996/2-06-69, Zalău. (18374)
 ● Vind apartament 2 camere. Telefon: 7-47-71. (18245)
 ● Vind mașină vată zahăr. Telefon: 8-72-12. (18245/A)
 ● Vind: masă birou tip Miraj, televizor Diamant 253. Telefon: 5-11-23. (18252)
 ● Vind Trabant combi, stare bună. Telefon: 8-52-24. (18247)
 ● De vânzare mașină de cusut Ringshiff, în stare bună. Telefon: 2-36-76, orele 19-21. (18387)
 ● Vind dormitor nuc din lemn masiv și diferite bucăți de mobilă stil. Informații: telefon: 5-98-30. (18465)
 ● De vânzare calculator personal compatibil IBM PC/XT. Telefon: 4-62-59, între orele 18-21. (18449)
 ● Vind apartament cu două camere în Mănăstur. Telefon: 6-17-52, numai între orele 18-20. (18456)
 ● Vind mobilă nuc, lemne de foc. Telefon: 1-35-70. (18268)
 ● Vind dormitor. Cumpăr pian (pianină). Telefon: 1-80-97, orele 18-22. (18369)
 ● Vind mobilă. Telefon: 1-80-77. (18557)
 ● Vind: Volkswagen 1200 (preț convenabil), piese de schimb. Telefon: 1-12-34, după ora 18. (18209)
 ● Vind televizor color, mașină de tricotate Brother, japoneză cu programare și costum de damă din piele pentru pretențioase. Piața Cipariu nr. 9, bloc I A, sc. II, etaj I, ap. 11, după masă. (18281)
 ● Vind moară cu ciocane, mașină de cusut sovietică, bicicletă semicursieră, mașină de spălat tip mic, centrifugă. Telefon: 3-28-56. (18284)
 ● Vind casă, singur în curte. Telefon: 6-58-55. (18577)
 ● Vind televizor color Philips, diagonala 69. Telefon: 7-78-89, după ora 16. (18574)
 ● Vind apartament cu trei camere, prioritate în valută. Telefon: 8-90-82 sau 5-76-31, între orele 17-20. (18639)
 ● Vind garnitură mobilă. Telefon: 8-59-55. (18621)
 ● Cumpăr garsonieră sau cameră cu baie și bucătărie, central, Mărăști, Pata, Cipariu. Ofer, în cadrul plății, CEG Dacia 1300 din septembrie 1987. Telefon: 3-95-82, între orele 16-19. (18603)

SCHIMB LOCUINȚĂ

● Schimb garsonieră, Mănăstur, cu apartament 2-3 camere. Telefon: 5-67-15, zilnic între orele 18-22. (18609)

● Schimb garsonieră confort I, etaj II, zona Calvaria (ICRAL), cu similar sau 2 camere, centru sau Grigorescu. Suport diferent. Telefon: 8-30-94, seara. (18605)
 ● Ofer 2 camere, confort, cu îmbunătățiri, etaj IV, Zorilor, centru; cer 2-3 camere, etaj I-II. Excluz Mănăstur. Telefon: 2-81-33. (18331)
 ● Schimb garsonieră ICRAL, confort I, str. Gheorgheni, cu apartament 3 camere. Telefon: 5-08-66. (18478)
 ● Schimb apartament ICRAL, 2 camere, etaj II, centru civic Brașov, cu similar sau 3 camere Cluj-Napoca. Telefon: 951/1-66-43. (18475)
 ● Schimb garsonieră confort ICRAL, cu apartament cu două sau trei camere. Telefon: 5-99-95. (18473)
 ● Schimb 2 garsoniere cu 2-3 camere, confort. Telefon: 6-86-60, orele 16-21. (18065)
 ● Schimb apartament două camere ICRAL, finisat, Gheorgheni, cu apartament trei-patru camere Gheorgheni, Pata, Cipariu. Telefon: 4-14-97. (18159)
 ● Schimb garsonieră confortabilă, Oradea, Piața Decebal, cu similar sau două camere Cluj-Napoca. Telefon: 955/4-18-40, după orele 19. (18188)
 ● Schimb apartament 3 camere ICRAL, pe str. București, etaj I, cu similar în cartier Zorilor. Excluz parter. Informații telefon: 2-34-51 sau 2-01-71, după ora 17. (18386)
 ● Schimb apartament 3 camere, confort, Ocna Mureș, cu apartament Cluj-Napoca. Casașă poștală 431. (18367)
 ● Schimb apartament două camere, str. Pata, și garsonieră str. Năsăud, cu apartament 3-4 camere, central, ICRAL. Telefon: 5-24-77. (18252)
 ● Ofer 5 camere, bloc ICRAL, Mănăstur, pentru 1-2 camere central. Telefon: 7-04-90. (18652)
 ● Schimb apartament 3 camere, confort I, etaj II, zona centrală, Oradea cu similar Cluj-Napoca. Telefon: 3-65-50, după ora 17. (18705)

MECESE COMEMORARI

● Sincere condoleanțe stimatei doamne Maria Ciupea și fiicelor Luminița și Crina la decesul soțului și tatălui iubit, cel care a fost GHEORGHE CIUPEA. Asociația de locatari str. Donath nr. 13, bloc A 3, cartier Grigorescu. (18579)
 ● Cu nespășă durere anunțăm înțetarea din viață a iubitelui nostru tată și bunic GHEORGHE CIINTOUAN, din Recea Cristur, în vîrstă de 67 ani. Înmuormintarea Jol, 20 septembrie, în satul natal. Odihnească-se în pace. Copiii și nepoții. (18578)
 ● Un ultim omagiu vecinului nostru IOAN ANDREICA, dispărut prematur dintre noi. Sincere condoleanțe familiei îndoliate. Asociația de locatari bloc F 3, str. Fabricii nr. 7. (18327)
 ● Sincere condoleanțe familiei Augustin Vagner în aceste clipe grele prilejuite de pierderea mamei dragi. Familie Ludovic Mociari, Alex. Muntean. (18326)
 ● Sîntem alături de familia Petru Pop în marea durere pricinuită de pierderea tatălui drag și transmitem sincere condoleanțe. Asociația de locatari Negoiu nr. 3. (18338)
 ● Nicl timpul, nicl lacrimile nu pot alina durerea din sufletul meu, la împlinirea a 6 luni de la decesul iubitelui meu soț, care a fost IOAN BALGRĂDEAN. Parastasul va avea loc în 20 septembrie, la ora 17, la biserică din str. Horea. Soția, în vecl nemîngîiată, care te plînge mereu. (18341)
 ● Sîntem alături de colega noastră Corina, împărțîndu-1 durerea pricinuită de moartea tatălui drag. Diriginta și colectivul clasei X-A D, Liceul economic. (18339)
 ● Mulțumim celor care au fost alături de noi la despărțirea de scumpa noastră dr. CORINA CIUPE. Familia îndurerată. (18675)

● Sîntem alături de fîna noastră Viorica în marea durere pricinuită de pierderea soțului drag. Nașii Victoria și Victor Jucan. (18337)
 ● Sîntem alături de colega noastră Viorica Andrefca în aceste momente dureroase pricinuite de decesul soțului drag. Transmitem, pe această cale, sincerele noastre condoleanțe. Colectivul Dep. 2 din I.E.G.A.D. Cluj. (18581)
 ● Sîntem alături de colega noastră Kalló Anna în nespășă durere pricinuită de stingerea din viață a soțului drag. Colectivul Școlii generale nr. 1, Cluj-Napoca. (18701)
 ● Membrii sindicatului liber din Școala ajutoare Cluj-Napoca exprimă kolegi Laszlo Doina întreaga compasiune în aceste momente grele pricinuite de decesul tatălui său drag. (18549)
 ● Sîntem alături de sora și cumnata noastră Anuța în marea durere cauzată de moartea bunului și iubitelui ei soț SIMION MAN. Rodica, Emil și Gabriela. (18617)
 ● O moarte fulgerătoare l-a răpit dintre noi pe iubitelui nostru soț, tată, socru și bunic SIMION MAN, de 61 ani. Înmuormintarea va avea loc Jol, 20 septembrie, ora 12, în localitatea Borșa, jud. Cluj. Familia îndoliată. (18617/B)
 ● Un pios omagiu celui care a fost tată, socru și bunic SIMION MAN. Vecl rămîne veșnic în inimile noastre. Angela, Vioric, Ovidiu și Adrian. (18617/C)
 ● Cu inimile zdrobite de durere ne despărțim de cel care a fost tată, socru și bunic SIMION MAN. Nu te vom uita niciodată. Vasile, Nuțica, Daniel, Daniela și Sorina. (18617/A)
 ● Un ultim omagiu Mihaelei. Sincere condoleanțe familiei mult îndurerată. Fam. Moldovana și Drăgan. (18216)
 ● Pe această cale mulțumim tuturor celor care prin prezența lor și cu flori au luat parte la înmuormintarea scumpel noastre mame văd. VASS BARBARA, exprimîndu-și astfel participarea la durerea ce o simțim. Magda, Augustin și familia. (19322)
 ● Cu credința că bunul Dumnezeu l-a așezat sufletul acolo unde merita, omagiez cu aceeași tristețe memoria adoratelor mele mame MARIA NICOLAE, la împlinirea celor trei ani de la dureroasa despărțire. Gicu. (18037)
 ● Sîntem alături de nașa noastră în durerea adîncă pricinuită de pierderea soțului drag, IOAN ANDREICA. Pînă! Cornel, Emilia și Ciprian. (18555)
 ● Sincere condoleanțe familiei Ban pentru pierderea soției și mamei dragi ELISABETA BAN. Dumnezeu s-o odihnească în pace. Asociația de locatari, str. Teleorman 32, Cluj. (18560)
 ● Sîntem alături de familia Samoilă Gheorghe și Ana, acum cînd se despărț de scumpa lor mamă, Vasile și Mărioara. (18564)
 ● Sincere condoleanțe kolegi noastre Maria Trif pentru pierderea tatălui drag. Colectivul TESA - I.J.T.L. Cluj. (18633)
 ● Un pios omagiu kolegului nostru Victor Călugăr și sincere condoleanțe familiei îndoliate. Colectivul TESA - I.J.T.L. Cluj. (18630/A)
 ● Sîntem alături de vecina noastră Ileana Bocoș la despărțirea de iubitelui ei soț IOSIF BOCOȘ și-1 transmitem sincerele noastre condoleanțe. Asociația de locatari str. Pata 32, P. 15. (18635)
 ● Sincere condoleanțe prietenelor noastre Cristina, Dia și Viky, acum cînd se despărț de draga lor bunică. Cristina și Călin. (18566)
 ● Cu inima zdrobită de durere anunț că soțul meu OTVOS ALEXANDRU, maestrul zidar, a înțetat din viață, după o lungă și grea suferință, în ziua de 17 septembrie 1990. Înmuormintarea are loc în ziua de 20 septembrie 1990, ora 14, din capela I a cimitirului Central. Odihnească în pace. Îndurerata soție Jolli. (18653)
 ● Sîntem alături de kolegul nostru ing. Petru Gheorghe Pop în marea durere pricinuită de pierderea tatălui drag și transmitem sincere condoleanțe familiei îndurerate. Colegii de la I.R.E. Cluj - Autobază. (18672)

● Cu inimile zdrobite de durere anunțăm înțetarea din viață a scumpului nostru tată, socru și bunic LAURIAN TRIF, din Pruniș, în vîrstă de 79 ani, căruia îi vom păstra o veșnică amintire. Fiul Nicolae, nora Lucica, nepoții Gabriel, Lucian și Nicoleta, cu familia. (18676/C)
 ● Cu adîncă durere în suflet anunțăm înțetarea din viață a scumpului nostru tată, socru și bunic LAURIAN TRIF. Dragă tată, nu te vom uita niciodată. Fiul tău Pălu, nora Valeria și nepoții Ion, Mirela, Cecilia cu familiile și Delu. (18676/D)
 ● Cu inimile zdrobite de durere anunțăm înțetarea din viață a scumpului nostru tată și bunic LAURIAN TRIF, din Pruniș, în vîrstă de 79 ani. Nu te vom uita în vecl. Fiica Lucrășia, nepoții Aurica și Dănuț. (18676/A)
 ● Cu durere în suflet anunțăm moartea fulgerătoare a scumpului meu soț LAURIAN TRIF, în vîrstă de 79 ani. Înmuormintarea va avea loc Jol, 20 septembrie 1990, ora 13, în satul Pruniș. Nu te vom uita niciodată. Soția Maria. (18676)
 ● Cu durere în suflet anunțăm înțetarea din viață a scumpului meu tată LAURIAN TRIF. Nu te vom uita niciodată. Fiul Ioan, nora Maria și nepoții Adi și Ionel. Dumnezeu să-1 odihnească. (18676/B)
 ● Lacrimii și tristețe la despărțirea unui prieten drag, RAZVAN SIMION, pe care nu-1 voi uita niciodată. Dumnezeu să-1 odihnească sufletul lui bun. Crina Cosac. (18700)
 ● Sîntem alături de domnul dirigintă Mircea Zamfir în clipele grele prilejuite de decesul tatălui drag. Clasa a VI-a E, Școala generală 3, Cluj-Napoca. (18696)
 ● Cu adîncă durere anunțăm înțetarea din viață, în urma unui tragic accident, a iubitelui nostru soț, tată, socru și bunic GRIGORE RAȚIU, de 78 ani, pensionar C.F.R. Înmuormintarea va avea loc în 21 septembrie 1990, orele 13, din capela mare din cimitirul Central. Familia îndoliată. (18693)
 ● Cu durere în suflet anunțăm înțetarea din viață a scumpului nostru soț, tată, socru, bunic și prieten ALEXA KALLO la 56 ani, fost muncitor la C.U.G. Înmuormintarea va fi simbătată 22 septembrie, ora 13 în cimitirul Central. Familia îndoliată. (18721)
 ● Cu inimile zdrobite de durere anunțăm înțetarea din viață în ziua de 18 septembrie 1990 a iubitelui nostru VASILE HODOR, în vîrstă de 71 ani, după o scurtă și grea suferință. Nu te vom uita niciodată. Soția Rodica, fiicele Doina și Gina, ginerii Nicu și Traian, nepoții Dan, Eadu, Nora și Luca, strănepoții Nicola și Kuki. Înmuormintarea va avea loc în 20 septembrie 1990, ora 12 la cimitirul Central. (18712)
 ● Un pios omagiu și un moment de reculegere la Căminul de la despărțirea de iubitelui nostru prof. universitar dr. EUGEN BEIU. Familia. (18704)
 ● Mulțumim din inimă tuturor: rudeni, prieteni, cunoscuți, vecini care au fost alături de noi în încercarea grea prin care a trebuit să trecem. Sîntem convînse că vor fi alături de noi și în zilele de restriște care vor urma. Mama Doina Mocan și fiica Andreea Burcă. (18755)
 ● Cu nemărginită durere anunțăm înțetarea din viață în ziua de 18 septembrie 1990 a bunului nostru soț, tată, socru, bunic și străbunic LASZLO KEMENY în vîrstă de 82 ani, căruia îi vom păstra o neștearsă amintire. Înmuormintarea va avea loc la cimitirul Central în ziua de 21 septembrie 1990, ora 12 din capela I. Familia îndurerată. (18744)
 ● Cu inimile zdrobite de durere anunțăm că scumpul nostru soț, tată, socru, bunic și străbunic IOAN TAUTAN (Blaga) s-a stîns din viață în ziua de 13 septembrie 1990. Înmuormintarea va avea loc în ziua de 20 septembrie 1990, ora 14 în comuna Baciu de la nr. 150. În vecl nemîngîiată soția Paulina, fiica Lena cu soțul Vasile, nepoții Rita, Doru și Ell, strănepoții Paul, Nona, Anca. (18762)
 ● Zdrobiți de durere anunțăm moartea fulgerătoare a mult iubitelui nostru soț, tată, socru și bunic ing. CRISTEA PETRE. Înmuormintarea va avea loc vîneti, 21 septembrie în localitatea Chiulești. Familia îndoliată.